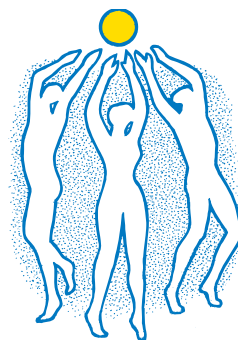

Idrottsarvet

Nr 40 - Årgång 21 - 2006

ÖREBRO LÄNS IDROTTSHISTORISKA SÄLLSKAP

Pia Sundhage - vår gäst på höstmötet den 8 november.

Styrelseledamöter i ÖLIS verksamhetsåret 2006-07

Ordförande

Rolf Hallgren
Stallgatan 19, 702 26 Örebro
Tel: 019-33 18 15, Mobil: 070-27 06 221
E-post: rolf.hallgren@comhem.se

Vice ordförande

Kurt Löfvenhaft
Floragatan 4, 702 13 Örebro
Tel: 019-10 95 85, Mobil 070-64 11 284
E-post: kurt.lofvenhaft@comhem.se

Sekreterare

Lars Ehlin
Södra Lillåstrand 28, 703 64 Örebro
Tel: 019-13 58 92, Mobil 070-46 48 482
E-post: larsehlin@swipnet.se

Kassör

Lars-Gunnar Rosmark
Viktoriagatan 15, 702 55 Örebro
Tel: 019-14 56 32 Mobil 0705 15 71 88
E-post: rosmark@telia.com

Övriga ledamöter

Reinar Johansson
Stafettgatan 7, 702 16 Örebro
Tel: 019-611 31 55, Mobil: 070-63 33 096
E-post: rejo.jba@telia.com

Sven Karlsson
Rudbecksgatan 1, 702 11 Örebro
Tel: 019-611 52 21, Mobil: 070-65 56 057
E-post: svena.karlsson@swipnet.se

Asta Skaremark
Ledgränd 47, 703 45 Örebro
Tel: 019-27 05 80
E-post: skaremark@telia.com

BESÖK VÅR HEMSIDA!

Där får du information om Sällskapets alla aktiviteter! Adressen är www.olis.nu

Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap

Besöksadress: Engelbrektsgatan 3, Örebro
Telefon: 019-602 87 35
Postadress: Box 314, 701 46 Örebro

Hemsida: www.olis.nu
E-post: idrottshistoriska@telia.com
Postgiro: 49 29 530-6
Organisationsnummer: 875001-4972

Ordföranden har ordet

Många säger att ett år går så rysligt fort. Det tycker jag med. Men man får inte glömma, att vi under det år som gått har hunnit väldigt mycket. Under det verksamhetsår vi nu är inne i har vi upplevt mycket. Det har ofta varit hårt jobb, men hela tiden oerhört roligt.

Jag tycker att det är en fröjd att arbeta i Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap. Vilken respons vi får i styrelsen och i kommittéerna. Vi har fullt hus på caféträffarna, fullt hus på års- och höstmöten, för att inte tala om antalet deltagare på höstresan till Borås nyligen. Resan anordnades av Sven-Åke Dahlberg och Olle Larsson. Tack för ett fantastiskt arbete! Mer om höstresan kan du läsa i den här tidningen.

På höstmötet kommer Pia Sundhage att berätta om sitt liv ”med boll och utan”. Dessutom har hon med sig sin gitarr, och hon kommer att sjunga för oss. Jag lovar att det blir en höjdarkväll. En presentation av denna härliga fotbollstjej finns i tidningen.

På vår caféträff i december får vi besök av några forna stjärnor från Hällefors; diskusbjässen Lars Arvidson samt skidåkarna Curt Löfgren och Torgny Mogren. Dessa storheter kommer att intervjuas av vår egen Dixie Eriksson.

Lars-Gunnar Björklund, vår gäst vid förra årets höstmöte, har kommit ut med en ny bok, som är synnerligen läsvärd. Bokens titel är ”Minnesluckor, livsstycken och klacksparkar” och i den berättar Lars-Gunnar om sitt liv. Lars-Gunnar är sportjournalisten som är och varit vän med alla han mött. Även om hans minnesbok är proppfull av dramatiska händelser och avslöjanden från sport- och medievärlden är hans styrka att ömsint berätta om de stora personligheter han mött i både radio- och tv-studior och på idrottsarenor.

I november öppnar vi en utställning med teckningar av den legendariske Tecknar-Anders. Han har lånat ut en stor del av sin produktion till vårt Sällskap för att visas för Örebro-publiken. Vi tror att det blir samma succé hos oss som i Göteborg och Helsingborg, där utställningen drog rekordpublik.

När vi i slutet av oktober ”river” utställningen ”Kumlaidrotten genom tiderna” går den vidare och ska visas på Kumlas vackra bibliotek. Speciellt riktar sig utställningen till skolbarnen i Kumla, så att de får se vilken fantastisk idrottsstad Kumla är och har varit. Vår förhoppning är att de unga besökarna ska känna stolthet över sin fina stad. Några legendariska idrottsmän från Kumla presenteras i denna tidning.

Vi har mycket annat på gång, men till detta återkommer vi senare.

Örebro i oktober 2006

Rolf Hallgren
Ordförande

ÖLIS tidning nr 40

Tryck: Trio Tryck

Tidningsredaktion: Bertil Cajdert, Lars Ehlin och Kurt Löfvenhaft

Layout: Karin Lidner (karin.lidner@olif.se)

Svensk damfotbolls galjonsfigur

Sagolik karriär

Hon debuterade i svenska fotbollslandslaget som 15-åring. Hon spelade sedan ytterligare 145 gånger i blå-gult och hann göra 71 mål. Hon blev svensk mästare fyra gånger och har lika många cuptitlar. Hon var med i laget som tog EM-guld 1984, och hon tog ytterligare tre EM-medaljer. VM-brons blev det 1991.

Efter den aktiva tiden, uttrycket känns missvisande och antyder att det därefter skulle ha inträffat en passiv tid, blev hon tränare – en i högsta grad mycket aktiv tränare. Först var hon förbundskapten för yngre landslagstjejer, och sedan för amerikanska damfotbollslag. 2003 utsågs hon till årets tränare i USA. ”Det var stort”, säger hon. Hennes mästarelag, Boston Breakers, innehöll nästan bara landslagstjejer från USA och från några andra länder. Sedan två tillbaka är hon tränare för KIF Örebro.

Pia – höstmötets gäst

Det är höstmötets gäst jag talar om och namnet är Pia Sundhage. Hon beskrivs som ”en av världens mest välmeriterade spelare på damsidan”. När jag läser upp de berömmande orden för henne blir hon glad och konstaterar, att fotbollen verkligen har givit henne fantastiska upplevelser. Hon har, som hon säger, under resan upplevt så många för henne historiska händelser.

15-årig debutant

Pia var bara 15-år när hon debuterade i svenska landslaget. Ingen har varit yngre. ”Minns du det”, frågar jag. ”Mycket tydlig”, svarar hon. ”Det var en landskamp mot England på Nya Ullevi. När jag kom in i omklädningsrummet och såg de blå-gula landslagskläderna framlagda, gick en rysning genom kroppen.” Sverige vann med 2-0, vilket antagligen inte försämrade upplevelsen, även om Pia inte gjorde mål här gången. Målen kom senare

och det blev 71 stycken till slut. Än så länge är det rekord, men Hanna Ljungberg kommer antagligen att slå det.

Spelare och tränare

Att slå till en fotboll är fortfarande en glädje, som Pia inte kan avstå ifrån. Liksom för ”Nacka” är bollen världens och hennes bästa leksak. Det började i Ulricehamn, där grabbar var hennes första fotbollskompisar. Därefter blev det klubbspel i Falköping, Jitex, Öster, Stattena, Lazio och Hammarby. Några övergångssummor har aldrig betalats, och det är helt i sin ordning, tycker hon, eftersom hon aldrig haft någon lön som spelare.

Vilket var och är roligast – att spela fotboll eller vara tränare? Svaret är inte alldeles lätt att ge, eftersom de båda aktiviteterna är åldersrelaterade. Klart är dock att Pia fått ut oerhört mycket av bådadera. ”Men att vara tränare är svårast”, menar Pia. ”Man måste ta ansvar för lagets alla spelare. Om de inte mår bra, presterar de sämre.” De får heller inte stöpas i samma form utan måste ges tillfälle att utveckla sin individuella stil, och de måste ha roligt.

Pia trivs i Örebro

Att Pia trivs i Örebro återkommer hon till ofta. Stan är lagom stor och cykelvänlig, och hennes klubb, KIF Örebro, mycket väskött. Klubben har dock i likhet med så många andra ont om pengar. Omsättningen är 3 miljoner, jämfört med Umeås 15. Det innebär att man inte har några professionella spelare. KIF:s allsvenska lag uppmärksammas bra av NA, tycker Pia, och damfotbollen får mer utrymme här än i andra större städer. Det är spännande att samtala med Pia. Hon är oerhört engagerad, har en fin iakttagelseförmåga och har lätt att uttrycka sig. Och så har hon nära till skratt.

Lars Ehlin

60-årig vänskap

*I samband med Kumlaidrottens utställning på Läns-
museet blev jag ombedd att skriva om min gamle
vän Owe Adamson.*

Owe kom till Kumla som 11-åring 1946 från Kinne
Kleva i Västergötland, med mor, far och två sys-
kon. Pappa Ivar hade fått jobb i Kvarntorp på
Skifferoljebolaget. Owe och jag blev klasskamrater
och kompisar och sysslade med olika idrotter på
fritiden.

Senare på hösten samma år fick vi möjlighet att prova
var sin racercykel, men vi fick vänta till året därpå
innan vi fick tävla. På den tiden fanns en åldersgräns
på 16 år. Första året tävlade vi för IFK Kumla. Ett
antal segrar och bra placeringar lyckades vi ta första
året.

Cyklandet i blodet

På hösten tävlade vi i cykelspeedway mot bl a ÖVK
och CK Tuna med klara segrar. Mot Tuna tog Owe

Owe Adamsson och Gunnar Gurman, augusti 2006

Närkestramp och cykel

1950 blev vi inbjudna att med ett sexmannalag på
cykel tävla mot Örebrokillar i samband med Närke-
strampen. Owe och jag vann över våra motstån-
dare, medan våra yngre kamrater inte lyckades be-
segra sina. En poäng i sammanhanget - vår yngste
lagmedlem var den då 10-årige Hans "Lill-Osten"
Pettersson, som så småningom kom att bli en "stor-
målsvakt" i fotboll.

full pott, 18 poäng, och jag lyckades få ihop 17
mot våra äldre kamrater.

Vid tävlingen i Örebro mot ÖVK skrev signaturen
Single (Kurt Hedberg) i NA: "Kumlagrabben Owe
Adamson har cyklandet i blodet och är än så länge
bara i början av en framgångsrik cykelbana."

I november 1951 var vi med och bildade Kumla
Cykelamatörer tillsammans med 11 cyklister och
ledare.

De stora framgångarna

Under de följande åren vann Owe ett stort antal tävlingar i D-, C- och B-klassen och kvalificerade sig till A-klassen 1954. På militärtjänst blev dock inte de följande åren så framgångsrika.

1957 och 1958 var höjdpunkterna de här: 6:a på DN:s-sexdagars med bl a etappseger och 8:e plats 1959 och 6:a på NM. Samma år tog Owe första SM-segern på 18 milen och vann sedan distansen t o m 1962, d v s 4 år i följd.

1960 3:a både i England runt och Randen 3 dagars, 4:a på SM-femmilen och 5:a i lagtempoloppet via OS i Rom.

1961 Vann 2 etapper och var 3:a sammanlagt i Tunisien samt 2:a på sexdagars med en etappseger. Vann Vättern runt och stafett-SM med UCK och var 4:a på SM-femmilen.

1962 4:a på NM, 2:a i Berlins 4-dagars och lagmästare på 5-milen med UCK. Dessutom segrar ett stort antal nationella endagstävlingar.

Förutom i cykel har Owe 13 JDM och 5 DM i skridsko.

Karriär efter de aktiva åren

Under en följd av år var Owe med sin taktiska blick den givne lagkaptenen. Inför säsongen 1963 hade

han bestämt sig för att sluta tävla och satsa på en civil karriär. Efter några år på Nymanbolaget i Örebro och Uppsala flyttade familjen till Fagersta 1964. På Fagersta AB blev Owe chef inom marknadsföring och reklam och gjorde otaliga resor världen runt.

Cykelförbundet tog Owe's kunskaper i anspråk, först som junior UK-chef 1964-66 och därefter som UK-chef 1967-72. Åren 1983-85 var han ordförande i Svenska Cykelförbundet.

Tre generationer

Sedan 1993 tillbringar Owe tillsammans med fru Ulla (guldbrylllop 2004) vinterhalvåret i San Miquel de Salinas i Alicantere regionen och sommaren i huset norr om Fagersta. Owe cyklar fortfarande ca 1000 mil om året.

Paret har två söner, Tomas och Anders, den senare ett "cykelorakel" när det är tävlingar på Eurosport. Anders vann aldrig något individuellt SM, vilket däremot sonsonen Stefan mäktat med 2 gånger på 18-milen.

Vi som följt Owe under årens lopp hyllar gärna en Stor Idrottsman som en av de stora i svensk cykelsports historia.

Gunnar Gurman

Har du en kontaktperson i banken?

FöreningsSparbanken Örebro
019 -15 80 00

Cykel

Metalliskt kedjesus
från täta klungan
av racercyklar
cykel vid cykel
kropp vid kropp
en svirrande enhet
jagande utbrytarna

När Svängis kom
blev ÖVK mästare
Karl Magnus Åmell
Karl Henry Jönsson
bildande lagtrio
med legenden

Kumla Laxå
Närke följde upp
Owe Adamson
svensk mästare
det blev en släktsport
våldiga dansken
Eluf Dalgaard
drog tunga växlar
i motvinden
på Arbogavägen
däcksbrus kedjesus
färg och fest
cykelsportens märke

Dikten är skriven av Arne Upling och finns med i samlingen "Eyravallen ligger i Örebro" (2004). Diktboken finns att köpa för 100:- och hela behållningen tillfaller, tack vare Arnes generositet, Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap.

Kumla - motorsportens Mecka

70-åring

Kumla Motor Sport Klubb (KMSK) bildades hösten 1936 efter att under drygt 10 år varit en sektion under SMK:s Örebroavdelning. Redan 1937 blev Evert "Kumla-Frasse" Fransson silvermedaljör vid SM i jordbana. "Frasse" hade då varit i elden som framgångsrik mc-förare sedan debuten 1926.

Fram till krigsutbrottet fortsatte tävlande flitigt för att sedan drabbas av totalstopp. Detta varade fram till juni 1945, då en jordbanetävling gick av stapeln på gamla idrottsparken i Kumla inför 7 036 åskådare. Debut den dagen gjorde förareleganten Rune "Rula" Larsson.

23 000 såg Frasse vinna och bli lagkapten

Mycket arbete lades sedan ned på att skapa Kumla Motorstadion vid Sannahed. Den invigdes 18 augusti 1946 under högtidliga former med 23 000 personer närvarande. Att "Kumla-Frasse" vann dagens finallopp var då att betrakta som helt i sin ordning.

Nästa viktiga datum är 25 oktober 1947 då Kumla MSK:s ordförande Göte Brester valdes in i ett arbetsutskott med uppgift att skapa en Dirtrackserie i Sverige som föregångare till vad som sedan för all framtid kom att kallas Speedway. Denna serie kunde starta redan 1948 med sju deltagarklubbar. Till lagkapten i Kumla utsågs naturligtvis "Frasse".

Av ett par fjädrar blev en Indian

Vid den tiden kom även namnet Indianerna till. En av Kumlaförarna "Sme-Sven" Lindholm tävlade i en hjälm prydd med ett par fjädrar. Vid en heatvinst ropade vid ett tillfälle speakern ut att "indianen vann"! Så var det fixat, laget som hade tänkt kalla sig Skomakarna blev nu i stället Indianerna för hela Sverige.

1950 – framgångar och sorg

1950 var namnet Indianerna väl etablerat och detta år ställde man, utöver elitserielaget även ett division 2-lag på benen. I division 2-laget gjorde detta år

Pelle Sjöholm debut och inledde därmed sin framgångsrika karriär, vilken så småningom ledde fram till titeln "meste KMSK-förare genom tiderna". Först 1976 ställde han undan maskinen i tävlingssammanhang.

Trots stora framgångar under 1950 slutade året i sorg då Rune "Rula" Larsson omkom efter en svår olycka vid en tävling i Gislaved i slutet av augusti månad.

Medaljregn

Så har åren rullat på i med- och motgång. En anseilig samling medaljer har klubben samlat på sig: I elitserien har man två SM guld, sex silver och nio brons. I par-SM har man tre guld, fyra silver och ett brons. Till detta kommer ett nästan oräkneligt antal individuella medaljer av hög valör såväl i SM som i VM och lag-VM, par-VM o. s.v.

Från Kumla-Frasse till Henka - Pelle Sjöholm berättar:

Evert Fransson, legendaren inom mc-sporten, nu med egen gata uppkallad efter sig, föddes 1905. Han debuterade inom sporten 1926 och tävlade aktivt i 28 år. Han blev känd som "slowstarter" men kom oftast tillbaka och svepte fältet av åkare på ytterkanten med sin högt växlade cykel. Han debuterade i elitserien i speedway som 43 åring 1948 och hann totalt med drygt 1000 tävlingar under sitt liv.

Rune Larsson var den förste svenske föraren som tog full pott, 18 poäng, såväl i en landskamp som i en elitseriematch. En elegant och suverän förare som vann ett otal segrar under sitt alltför korta liv. Han förolyckades i augusti 1950. Vid begravningsakten i Kumla kyrka deltog mer än 2500 personer. I blomstergården ingick 300 kransar och buketter.

Göte Olsson var startsnabb och lite nervös, men otroligt stark som förare med många titlar. Han var charkuterist till yrket och saknade allt intresse och handlag för cyklar, motorer och teknik. Vad gjorde

det, då han verkade född till framgång som förare. Han klarade sig även mirakulöst nog från skador och elände.

Harry Lindgren tävlade många gånger som parkamat med Göte Olsson. Tillsammans tog de vid ett par tillfällen maxpoäng 30. Harry blev så småningom parkamat med Pelle Sjöholm och framgångarna fortsatte.

Sven och Kurt Lindholm var brödraparet som också så framgångsrikt krigade på banorna runt om i Sverige under sent 40- tal och en bit in på 50- talet.

Henrik "Henka" Gustafsson började sina härjningar inom sporten som 12- åring 1983 med att vinna guld i Riksmästerskapen för knattar och fortsatte året efter med ett silver. 1985 var det dags

för guld igen i RM för knattar och 1986 blev det guld nu i juniorklassen och i den stilen fortsatte det hela 80-talet ut med silver i junior VM 1988. Han fortsatte med guld i par VM 1993 och guld i lag VM 1994 och blev 1999 framröstad som århundrades indianförare.

Hans framgångar har fortsatt med guld i Masters of Speedway i Tyskland, guld i SM och guld i lag VM under år 2000. När och hur Henkas karriär slutar vet vi inte ännu. När den dagen kommer ser vi fram mot en lyckosam fortsättning nu i form av Henkas son Simon, vilken redan visat vem han är ättling till.

Dessa äkta söner av Kumla är de som Pelle Sjöholm "den meste KSMK- föraren genom tiderna" framhåller som extra minnesvärda

Bertil Cajdert

Till vänster Pelle Sjöholm.

Werner Hardmo

Det unika 40-talet

Den första halvan av 1940-talet var en unik period i svensk idrott. När kriget rasade, fanns i Sverige idrottare som överträffade allt vad som tidigare i världen presterats.

Vår egen "Nora-Anna", obese grad under hela sin sju år långa karriär, slog 3 världsrekord och det hade antagen blivit fler om konkurrensen varit vassare. Gunder Hägg slog 15 världsrekord och detsamma gäller sannolikt för honom. Men ingen svensk har slagit fler världsrekord än Werner Hardmo från Kumla. 22 gånger gick han fortare än någon annan i världen i en gren som främst i Europa haft många utövare.

1934 började det

En vacker septemberdag besöker vi Werner och hans hustru Maj-Britt, även hon duktig gångare, som han är gift med och som är mor till deras tre döttrar. Döttrarna har sysslat med sport, säger Werner, men inte på samma sätt som jag gjorde.

Werner, idag 89 år, kom som 8-årig till Kumla. Så småningom fick han i kontakt med IFK Kumla och prövade först på cykel men utan större framgång. "Jag tränade inte tillräckligt", säger han.

Det verkade Werner däremot ha gjort, när han började tävlingsgå.

Närkestrampen 1934 var hans debut.

Han och naturligtvis ingen annan heller kunde då ana, att detta var början till en sagolik 14 år lång karriär. Tävlingen anordnades första söndagen i oktober, dagen innan älgjakten började, och utvecklades till att bli en stor nationell gångtävling.

Genombrott och världsrekord

1942 blev Werners genombrottsår. På 10 000 meter tog han sitt första SM och i september samma år hände det. 1100 personer såg honom då slå sitt

första rekord på distansen 7 engelska mil i Kumla. Värste konkurrenten under alla åren, John Mikaelsson, tog dock tillbaka rekordet två veckor senare, minns Werner.

Klassisk Stadionbild. Torsten Tegnér och Gunnar Ståhlberg hejar fram Werner.

Vilket rekord minns han bäst? "Det var när jag slog världsrekord på 10 000 vid SM 1943. Jag putsade normannen Bruuns rekord med 2 sekunder." Han gladdes även mycket åt att lagtiteln tillsammans med Åke Andersson och Sten Olsson gick till Kumla. Känslan över att han lyckades tillsammans med kompisar var alltid stark. Det återkommer han till många gånger under vårt samtal. Han talar hellre om kamratskap och om vad hans kompisar presterade, än han vad han själv gjorde.

Werner gick nästan lika fort som han sprang

Gångsporten kräver snabbhet, styrka och uthållighet, och det var fysiska kvaliteter som Werner i hög grad hade. Hur fort gick han då? Världsrekorden på 5 000 och 10 000 meter var imponerande 20,28. resp 42,39. På min fråga om han någon gång försökte sig på banlöping blev svaret, att han avverkade halvmilen på ca 17 minuter. I entimmesgång gick han 13 593 meter, vilket ungefär betyder att han skulle ha avverkat sträckan Kumla-Örebro på en timme.

Som minne från resan fick Werner en motorcykel av märket Java, som fortfarande finns kvar.

Inga guldmedaljer

När Svenska Dagbladets guldmedalj skulle delas ut 1945 stod striden mellan två länsbor: Wilhelm Hardmo och moderne femkamparen Claes Egnell. Egnell fick utmärkelsen, välförtjänt enligt Werner, men Gångförbundet var missnöjt.

EM i Oslo blev inte den fest många väntat sig. Den lynnige Torsten Tegnér var domare vid 10

Werner och Maj-Britt Hardmo i butiken

Vid SM 1944, som gick på Skansen, blev hans kompisar Åke och Sten båda felaktigt uteslutna, vilket föranledde Werner att ta ett allvarligt samtal med domaren. Detta kom denne ihåg tre år senare, när Werner tillsammans med tio andra gångare togs bort. Nästan hälften blev diskade - tidningarna skrev att det var fel.

Balsan sprang ifrån Werner

Efter krigsslutet 1945 öppnades möjligheten att tävla utomlands. Werner minns särskilt resan till Tjeckoslovakien, då han för första gången sedan 1942 och efter 88 segrar fick se sig slagen av tjecken Balsan. Denne sprang, enligt Gångsports utsände, både i starten och i spurten. Werner knöt nävarna och i de två följande loppen vann han dock klart.

kilometersloppet, och han sopade banan med de bästa. Först diskades Balsan, sedan Werner och därefter Norges ess Kare Hammer. John Mikaelsson vann på en ganska beskedlig tid. Vid SM veckan efteråt gick det lika illa för Werner. ”Många ansåg att det inte var något fel på min markkontakt, vilket också filmer visar”, säger Werner. Något senare tog han en gruvlig revansch på Mix och spöade honom med över minuten på 10 kilometer.

1947 inträffade två viktiga händelser i Werners liv. Han bytte sin roll som anställd, köpte en speceriaffär i Kumla och gifte sig med den duktiga gångaren Maj-Britt Fuhrman.

Inför OS i London 1948 var Werner i bra form. Men då hände det. Efter 4-5 varv tog en engelsk domare bort honom. Domarintriger länder emellan verkar ha spelat bort Werner.

”Det var inte så jag tänkt mig dagen”, säger Werner. Tävlingen gick en lördag och på måndagen stod han i affären igen på Köpmangatan. Vid SM några veckor senare på året tog två göteborgare bort Werner. Deras partiskhet tog ”död på min tro på rent spel i gång”, säger Werner. Ännu, nästan 60 år senare, talar Werner med bitterhet om det som drabbade honom.

Kamratskap

Vad var det då som gjorde, att Werner under några år på 40-talet var världens bästa gångare? En förklaring är att han fötts med en mycket god fysik.

Men därtill kom, det anser hans gångarkompis Wille Zetterlund, att han tränade mer än andra, och att han oftare än någon annan deltog i tuffa tävlingar. ”Vi tränade ofta tillsammans i Kumla”, minns Wille, ”och åkte sen hem till Werners mamma och åt gröt.”

89 år gamle Werner Hardmo har detaljskarpa minnen från sin gångkarriär, men han talar hellre om sina kompisars prestationer än om sina egna. Det fina kamratskapet synes ha givit honom mer glädje än 22 världsrekord.

Lars Ehlin

Välkommen till en ny upplevelse!

Våra nya lätta och luftiga skyddsskor Stålex Light har skyddståhätta av aluminium och en rad nya, smarta komponenter som ger fötterna skön luftväxling.

Den nya sulan Asymetrix ger enastående halkmotstånd och en säker stegsättning.

MODELL 950

MODELL 855

Finns hos återförsäljare över hela landet. Utvecklas och tillverkas av Arbesko AB. Tfn 019-30 66 00.

www.arbesko.se

Prenumerera på NA!

Senaste nytt (lokalt, inrikes och utrikes), **kultur, sport, ekonomi, nöje, TV, väder och mycket mer.**

Ring 019-15 51 50 för mer information om våra prenumerationsformer.

NA

Carl-Eric Lindblad - boxningsoraklet

Om boxning kan som ingen ann', Carl-Eric Lindblad. Det har han dokumenterat i vår medlemstidning åren 1987-98 med ett 20-tal artiklar. Han var också vår förste cafévärd, 1990, då han kåserade om boxningens storheter.

Vid caféträffen i våras den 3 maj kunde vi åter lyssna till Carl-Eric, still going strong, berättande om 1920-talets stjärnboxare. Han berättade framför allt om Harry Persson, som kämpade sig upp till världstoppen som tungviktsproffs, och om Örebro egen Bror "Brockan" Persson - vår förste svenske Europamästare.

Inledningsvis påminnes vi om den legendariske Jack Dempsey, som erövrade VM-titeln i tungvikt 1919 och behöll den i 86 matcher. Två poängnederlag mot Gene Tunney 1926 och 1927 avslutade hans enastående karriär, vilken han börjat som "gatuboxare".

Brockan

Det var 1921 somelitboxaren och tränaren Einar Jansson, "Boxar-Janne" kallad, kom från Norrköping och drog igång boxningen i Örebro. Han "raggade upp" bl a unge "Brockan" Persson, som sedan blev Einars främste sparringpartner. 1924 blev "Brockan" svensk juniormästare, och året därpå svensk mästare och landslagsman mot Norge - tillsammans med bl a Janne. Därefter Stor Grabb och vår förste svenske Europamästare

efter seger mot engelsmannen Lister. Trots att USA lockade med proffsanbud, valde "Brockan" en civil karriär.

Harry Persson

Efter ett par år som amatör med tio segrar och ett nederlag blev Harry Persson proffs 1923. Under tre år var han obesegrad i ett 20-tal matcher. Sedan han 1926 slagit ut OS-medaljören Sören Pedersen

Carl-Eric Lindblad vid gong-gongen.

och i en inofficiell match om EM-titeln besegrat engelsmannen Phil Scott, berättade Carl-Eric att Harry Persson tog båten till USA för större pengar.

Efter lyckosamma debutmatcher över there uppmärksammades "den store svensken" av promotorn Tex Richard i Madison Square Garden. I en förmatch till titelmatchen Dempsey-Tunney i Philadelphia 1926 boxades Harry mot amerikanske armémästaren Jack Adams, som slogs ut i fjärde ronden inför drygt 120 000 åskådare - ett publikrekord som fortfarande står sig. Harry var på toppen av sin karriär och rankades som fyra.

Sedan följde kvalificeringsmatcher med bortdömningar, diskvalificering och det första "riktiga nederlaget" på poäng efter en ryggskada. Harry kände sig trött och besviken och åkte hem.

Några vinstmatcher 1927-28 beredde vägen för ett möte med normannen Otto von Porat, olympisk guldmedaljör och sedan proffs i USA. För HP tog

matchen slut redan i första rondan liksom karriären.

Carl-Eric hade som tonåring lyckan att se både Harry Persson och "Brockan". Båda hade det gemensamt att de var renlevnadsmän. "Bönvälling, kaffe och wienerbröd" var det ofta som gällde. Harry var trots sin tyngd ändå mycket spänstig och gjorde 11,3 på 100 meter, 1,69 i höjd och 6,15 i längdhopp.

Nej till boxningsförbud och damboxning

Vid frågestunden efter föredraget uttryckte Carl-Eric sitt ogillande över det proboxningsförbudet (Sverige tillhör 3 av 186 länder) och tävlingsboxning för kvinnor.

Efter pensioneringen har Carl-Eric hållit kroppen i trim med bl a maratonlopp. 19 lopp blev det, varav 2 i USA och 1 i Grekland, det klassiska med mål i Athen.

Lars Eklund

SISU
Idrottsutbildarna

**Örebro läns
Idrottsförbund**
www.olif.se

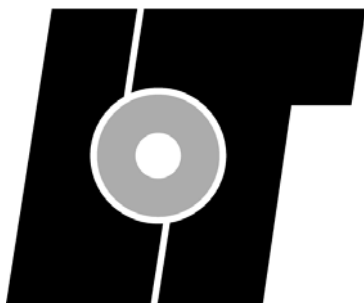
Cario Läkargruppen

Boxning

**Idrottshuset fullsatt
mörklagt
men fyrkantiga ringen
gnistrar av spotlights
lindade rep
svampar spannar
elegant äntrar Lindblad
greppar mikrofonen
ringdomare Gösta Carlsson
bockar boxningsknyxigt
poängdomarna
Lasse Söderberg först
så tågar Kelly in
Palmqvist och Sundin
Harald Nyttning
Rolle, Hedlund
hela långa raden
och stundom proffsen
Ingemar
Röde Orm
och Joe Walcott
Gerhard Pedersen jagar
Battling Chimbou
folkfest
det är obeskrivligt**

Dikten är skriven av Arne Upling och finns med i samlingen *"Eyravallen ligger i Örebro"* (2004). Diktboken finns att köpa för 100:- och hela behållningen tillfaller, tack vare Arnes generositet, Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap.

www.lanstrafiken.se
Trafikupplysningen 0771-22 40 00

Structor

HULTHÉN STRÅTH

*Structor är ett
konsultföretag som
erbjuder tjänster
inom byggprojek-
tering, bygglösning
och miljöteknik*

019-676 26 00

Fax 019-676 26 29

www.structor.se • structor@structor.se
Bettorpsgatan 10, 703 69 Örebro

Fyllt 50 år?

Välkommen till Seniortorget.

Har du fyllt 50 år? Då kan du anmäla dig till ÖBOs Seniortorg. Även om dagarna som senior känns avlägsna just nu, kan det vara klokt att börja samla köpoäng. Bra att ha den dag du känner att ett lugnare boende med mycket gemenskap skulle passa dig!

Mer information om Seniortorget:
www.obo.se eller 019-19 44 00

öBo

Hem för dig

Carlsson Bil

Månd-fred 9-18 Lörd 10-14
Kyrkvägen 63, Lillån 019-16 43 80
www.carlsson-bil.bmw.se

Höstresan

Nöjda resenärer på höstresan

På hemväg i två fullsatta bussar var trötta men nöjda resenärer från Örebro och Kumla överens om att vi återigen hade varit med om en lyckad resa. Reseledaren Sven-Åke Dahlberg och medarrangören Olle Larsson, som lagt ned mycket tid och arbete på arrangemanget, ska ha stort tack och mycket av välförtjänt beröm.

"En mycket intressant och trevlig resa, fina arrangemang och ett verkligt fint mottagande" var det allmänna omdömet om resan som i år gick till Borås.

Borås i guldfeber.

Väl på plats i Borås möttes vi av lokaltidningens löpsedlar som berättade att Elfsborg skulle ta guld i fotbollens allsvenska. I striden om guld skulle denna kväll två mycket viktiga matcher spelas. Guldspiranterna Elfsborg och AIK skulle möta varsitt bottenlag. Elfsborg mot Öster på Borås Arena och AIK mot Örgryte i Göteborg.

I Borås förväntade man sig en publiksiffra på c:a 11 000 personer samt tre poäng.

Borås Arena

På Borås Arena var förberedelserna i full gång inför matchen, trots detta tog kommunens fritidschef Hans Forsman sig tid med att hälsa oss välkomna till arenan samt på ett lättamt och informativt sätt berätta om tillkomsten, ägareförhållanden m m.

Efter detta guidade Hans Forsman och hans medhjälpare oss runt på Borås Arena.

Vi fick också tillfälle att gå ned på spelplanen där några i sällskapet blev som barn på nytt då de upptäckte en kvarglömd fotboll som de kunde återuppliva gamla minnen med.

Borås Arena ägs av Borås Arena AB som är ett dotterbolag till IF Elfsborg. Arenan invigdes i april 2005. I stället för naturgräs har man valt konstgräs som möjliggör träning och spel året om.

Arenan används av båda elitklubbarna IF Elfsborg och Norrby IF, dessutom av ungdoms- och skolidrotten. Det finns plats för 10 000 sittplatser och 7 800 ståplatser under tak. Publikrekordet är 17 070 personer (mot Kalmar FF 2005).

Konserter och andra evenemang ges också att på arenan.

Borås Idrottshistoriska Museum, kansliet och stadsarkivet

Efter besöket på Borås Arena hälsade ordföranden i Idrottshistoriska Riksförbundet (IHRF) Olof Toftby oss välkomna till Borås Idrottshistoriska Sällskaps (BIS) kansli.

Toftby informerade om BIS som startade 1989. Sällskapet har under åren bytt lokaler ett antal gånger men har nu flyttat in i Borås Tidnings gamla lokaler, där man har ett ytterligt gott samarbete med stadsarkivet och folkrörelsens arkiv. Olof Toftby ser gärna ett utökat och förbättrat samarbete mellan de olika idrottshistoriska sällskapen, han rekommenderar sällskapen att samarbeta med folkrörelsens arkiv som ger möjligheter till breddning av verksamheterna.

 LARSSONBUSS

 LARSSON-RESMAN

Dagen i Borås avslutades med besök på Borås Idrottshistoriska museum som ägs och drivs av BIS. Med bilder, kläder och redskap presenteras föreningar och idrottsprofiler från Borås på ett snyggt och smakfullt sätt.

Tyvärr medgav tiden bara en hastig genomgång men vi fick mersmak och återkommer gärna.

Ostparadiset i Falköping

En lång dag började lida mot sitt slut, men innan dess hann vi med ytterligare ett besök, denna gång i Ostparadiset i Falköping som strax innan stängningsdags fick ta emot ett 100-tal köpstarka närkingar som fyllde stora påsar med goda ostar

och förväntade sig därmed öppna famnen vid hemkomsten.

På bussen hem var det dags att lyssna på sportradion. Inga mål rapporterades vare sig från Borås Arena eller från matchen i Göteborg. Båda matcherna slutade 0-0 vilket gynnade Helsingborg som med sin vinst dagen innan knaprade in på de två topplagen.

Vi som var med tyckte ändå att vi kände gulddoften i Borås Arena. Vi får se om doften sitter kvar när serien är slutspelad.

Text: Kurt Löfvenhaft

Bild: Reinart Johansson

Höstresan samlade många.

Gert och Lars

- världsstjärnor på Svartån

Nyligen avled Sveriges framgångsrikaste olympier, paddlaren Gert Fredriksson från Nyköping. Han deltog i fyra olympiader, London, Helsingfors, Melbourne och Rom. Medaljskörden blev sex guld, en silver- och en bronsmedalj. Och då hade han egentligen sin bästa tid bakom sig redan i London 1948, enligt egen åsikt. Han var då 28 år och rätt mätt på framgång. Vid sitt sista OS i Rom 1960 vann han, 40-årig, guld i K-2, med klubbkamraten S-O Sjödélius och brons individuellt.

Hjälmarbaden-Gräveby tur och retur

I Nyköping hade han sina hemmavatten, och det sades att han dessutom blivit stark genom att röra om i tvättmedelsgrytorna vid Sunlightfabriken innan han blev brandman. Föga känt är det att han hade en tränings- och tävlingssäsong i Örebro under sitt genombrottsår 1942, då han var 23 år och vann sitt första SM – han var aldrig något underbarn som junior.

Nåväl, 1942 arbetade han med anläggning av krigsflygfältet Åkerby vid Gräveby kyrka. Han

bodde då i Örebro Kanotförenings gamla klubbhus i Hjälmarbaden, paddlade varje morgon 1 mil till föreningens klubbhus i Skebäck. Därefter på cykel dryga milen till Gräveby, åtta timmars grovarbete och sedan samma väg ”hem” till Hjälmarbaden. En del ensamma kvällar paddlade han in till Örebro för en pratstund och fick då dagsdosen 4 mil paddling, drygt 2 mil cykel och 8 timmar grovarbete – han blev stark. Tyvärr tävlade han inte för ÖKF utan var Nyköping trogen. Den här berättelsen fick jag ta del av när jag blev kanotist i slutet av 1940-talet.

Kanotpropaganda

Gert hade då och då propagandasor till klubbar i landet och ett par gånger hade jag tillfälle att paddla tillsammans med den trevlige men rätt tystlåtna idolen. En gång paddlade vi Skebäck-Hästhagen och åter vid en idrottspropaganda vid den gamla fina badplatsen. Vi bar då förstås kanoterna över Slussen och förbi slottet.

Gert Fredriksson 1956, signerat av honom. Foto: Arne Upling.

En annan gång paddlade vi uppvisning inför tusentals åskådare vid motorbåtstävlingar i Norasjön. Gert visade då sin omvittnade teknik med bl a "eskimåsvängar" i tävlingskanoten, vilket är svårt. Tvärtom vad folk tror är problemet att sitta kvar, då tävlingskanoter inte är lämpade för övningen. Sittbrunnen är, var för stor.

Kropp som en Örebrogymnast

Hur var då Gert Fredrikssons fysik? En del myter talar ju om en bjässe till kraftkarl. Han var inte så storväxt. Medellängd och medelvikt kan väl sägas men mycket välbyggd med utmejslade muskler. Jag tycker att han påminde om våra på den tiden ledande Örebrogymnaster som Anders Lindh och Hellmut Röhnisch. I dag tror jag faktiskt att Gert

Arne Upling 1951/52.

Fredriksson skulle vara för liten som världselitman, men vem vet. Den väldige finnen Torvald Strömberg slog han ju utom en gång – milen i Helsingfors. Naturligtvis var Gert en supertalang vilket kompenserade att han inte var någon jätte.

Glassér sålde skor från Örebro

Det var däremot en annan gästpaddlare i Örebro, tio år efter Gert Fredriksson. Det var stockholmaren Lars Glassér, världsmästare i K-2 med klubbkamraten Inge Hedberg vid VM i Köpenhamn 1950. Han är tyvärr död sen några år. "Glassen" var en stor och stark gamäng och sprinterpaddlare från Brunnsviken. Att han ett par somrar tidvis tränade i Örebro berodde på att han var handelsresande för en skofirma i dåvarande skostaden. Lars Glassér var en urstark sprinterpaddlare i tungvikt - han hade sparrat Europamästaren i tungviktsboxning Olle Tandberg och nog räckte kraften till.

Två gånger har jag sett Lasse Glassér bryta paddlar i våldsamt drag, en gång i stafett vid SM i Kristinehamn, då han fullföljde i kanadensarstil.

Två ryggtavlor jag sett

Lars Glassér var Gert Fredrikssons motsats i det mesta. Om Gert var tyst så flödade "Glassens" Stockholmsnack. Där Gerts teknik och rytm dominerade, sluggade Lasse fram "lådan" våldsamt. Det är minnesvärt att ha paddlat med de båda väsensskilda världsstjärnorna i Skebäcksträning. Man fick se välmusklade ryggtavlor.

Arne Upling

Bra Data

Nya Riksidrottsmuseet

Intill Tekniska museet på Djurgården i Stockholm är återetableringen av nya Riksidrottsmuseet i full gång. Av ca 1800 kvm kommer 1500 att användas för publik verksamhet. I anslutning kommer även Polismuseet att etableras. De tre museiinstitutionerna bildar därmed en slags kulturhistorisk museigalleria, som årligen beräknas locka över 200 000 besökare.

Idrottshistorisk samlingsplats

Avsikten är att RM skall vara en idrottshistorisk samlingsplats med utställningar och ett rikt utbud av programverksamhet som tilltalar barn, skolungdom samt den breda allmänheten.

Med föremål, film, fotografier och ljudillustrationer kommer man att visa allt från OS 1912

till dagens fixstjärnor, idrottens tjusning men också belysa dess baksidor som t.ex. dopingproblematiken.

Positiva samarbeten

Riksidrottsmuseet har för avsikt att samarbeta med de idrottsmuseer och idrottshistoriska föreningar som finns över hela landet. Samarbetet kan ske med exempelvis vandringsutställningar. RM är här tacksam för idéer från de olika föreningarna.

Invigning

Museet kommer att invigas i början av juni 2007 berättar verksamhetsledaren Karl Örsan, som gärna visar runt i lokalerna när ni besöker Stockholm.

Kurt Löfvenhaft

Slöjdgatan 8
Box 1433
701 14 ÖREBRO

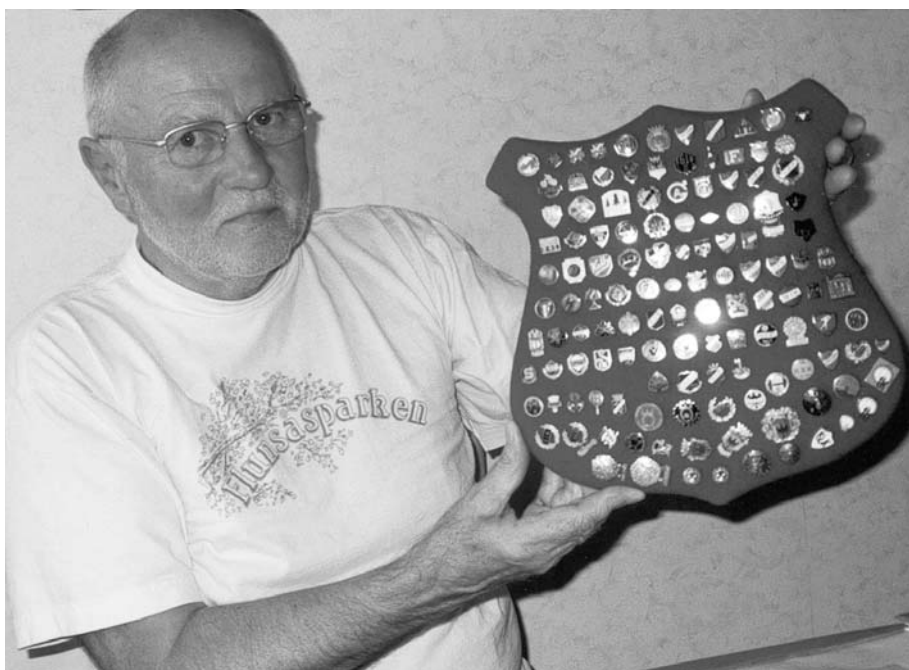

Tfn: 019-17 75 00
Fax: 019-18 31 70
www.ncc.se

En märkessamlare på besök

Från Lennart Nilsson, Sällskapets hedersledamot, fick tidningsredaktionen för någon tid sedan ett brev. Där berättade Lennart, som under 13 år från 1985 hade uppgiften att sköta medlemsmatrikeln, att han träffat en person som varit medlem i nu nästan 20 år. Hans namn är Rolf S Ödesjö och bosatt i Göteborg. Under sitt senaste besök i Örebro deltog han i caféträffen med kanotisterna den 13 september.

Rolf är mycket intresserad av länets idrott och en varm supporter till ÖSK-Fotboll. Dessutom har han ett annat mycket speciellt intresse: Han samlar klubbmärken med speciell anknytning till Örebro län och tar reda på uppgifter om föreningarna. Hans samling består av 297 märken, som han visade för Lennart. Lennart är ju djupt

förtrogen med länets idrott och kände igen de flesta. Också det imponerande. Som sagt – 297 märken det är en hel del!

Ur lilla boken med Sportgrodor

Red. Samuel Paulsson

Den gamle ÖSK-tränaren Rolf Zetterlund är känd inte bara känd för sitt fotbollskunnande utan även för sitt sätt att hantera det svenska språket. Här några smakprov:

”Kom igen nu killar! Knäna i knähöjd.”

”Detta har varit en morot för oss alla, men nu har den släckts.”

”Vi hade dom på gaffeln, men glömde knyta till.”

”Träningslägret i Spanien var i Portugal någonstans.”

”Lugn grabbar. Lönen kommer radioaktivt.”

”Det jag inte kan påverka, det kan jag inte göra någonting åt!”

Värt att minnas är även Degerforsledarens kommentar, när han efter en förlustmatch sa:

”Vi har inte kastat yxan sjön utan snarare tvärtom.”

Vår gästföreläsare vid höstmötet 2005, radio- och TV-profilen Lars- Gunnar Björklund, som nyligen kommit ut med en intressant bok, *Minnesluckor - livsstycken och klacksparkar*, skriver här om sin vän och kollega Tecknar-Anders, som i höst inviger en mycket intressant utställning på Idrottsmuseet.

Konstnär av världsklass och kul kille - Tecknar-Anders

Med stor spänning väntar vi på den film som Tecknar-Anders dotter Kajsa med dotterlig kärlek knåpat med i åtskilliga år och hjälp gärna till att mobba diverse TV-bolag så att de får tummarna ur ..??.. eller var dom har den. Det finns nämligen så oerhört mycket som är värt att veta om den man

förstasidesgubbar sedan 1974 under en tid av circus 25 år.

Det är besvärande för oss andra skriftställare att tänka sig en kollega som är så idérik att han oupphörligen kan producera illustrerande aforismer under en så lång tid samtidigt som han håller igång

Foto: Kurt Löfvenhaft.

som i så många år i stort sett ensam hållit Svenska Dagbladet vid liv. I alla fall har jag givit upp prenumerationen sedan konstnären mer eller mindre frivilligt dragit sig tillbaka efter mer än 2000

sporttecknandet, kåseriskrivandet, långsajlsproduktionen (Anders julböcker) och en och annan resa med publicistkanoner som Gits Olsson och sedermera chefredaktören Gustav Buster von

Platen. Giv oss strax dotterns film om pappan i någon TV-kanal. Det finns mer att veta om konstnären som har det gemensamt med Storsjöodjuret att båda är födda i jämtländska Storsjön. Anders som Andersson på Andersön, där farfar hade en gård, okänt var odjuret föddes, kanske i skallen på någon PR-sinnad surjämte. Den titeln har aldrig vår konstnär varit i närheten av ty han är städse en lugn och vänlig person som sällan syns svinga ritstiftet i koleriska utbrott. Hans stilla, försynta och begåvade humor har gjort att han undsluppit kroppsliga konfrontationer med de personer som han halstrat med godmodig ironi i sina publicistiska alster.

Anders skicklighet har förvisso belönats. Om förflyttningen från Läns-Posten i Östersund var en belöning är tveksamt, men förflyttningen till Aftonposten i Göteborg innebar att han temporärt fick avsluta sin milda utförsåkningskarriär. Mycket är bra med Masthugget, men just utförsåkningskarriären är blek där.

Göteborg blev hans andra hemstad, han blev polare med Gren, Simonsson och framförallt Ingemar Johansson och just den epoken omfattar Anders med stor glädje, det var ett muntert typgalleri att föreviga med ritstiftet och lika kul tycker han att tenniskillarna och bönorna varit. Anders är en blygsam ung man som ogärna skroderar med den uppskattning han rönt i form av journalisternas Nobelpris, Stora Journalistpriset som han fick redan 1954 sedan han värvats till Svenska Dagbladet.

Prissamlingen har byggts på med Konungens medalj, priset till årets sportjournalist och IOK:s mediapris, en självklarhet för en man som bevakat 24 olympiska spel på plats. Han slår på det viset sin gamle landsman Plex som ligger på 21, båda killarna på pallen i denna informella tävling som domineras av Wolf Lyberg, bäst i de levandes skara.

Liksom idolen och föregångaren Rit-Ola har Anders en stor bredd och intressen av historia, historier och puttsporten golf. Det är härligt att lira med hcp-24-Anders för han har ett så charmant sätt att tala om vilken sopa man egentligen är. Det har han gjort med mig och därtill illustrerat vårt parti ur hans synvinkel.

Anders är en livsnjutare, men han svarar inte mot konstnärsmymten att slänga i sig ett par groggar och sedan slita tag i palett och pensel. Nej hans avundsvärda specialare var att väcka tuppen, blida ut på Drottningholms golfbana, insupa naturens dofter och färger, sänka några birdies, kaka en god brunch och sedan löpa iväg till tidningen och skapa några ”plancher”.

Vad han helst nostalgidrömmer om är resorna med Buster och de två gånger han lirade fotboll med Sven Rydell. Men vill ni få honom att skrynkla pannan så säg bara Vasaloppet. Vid en fuktig afton på Gyllene Freden tummade fyra bröder på att åka Vasaloppet nästa år. Det har gått 40 år sedan dess och Lennart Wrethagen är död, men Plex, Anders och Gurkan Björklund lever, men har inte levt upp till sina löften. Erkänner med skammens rodnad på kinderna nämnde Björklund.

Lars-Gunnar Björklund

**Invigningen av utställningen med
Tecknar-Anders bilder äger rum
fredagen den 10 november kl 11.00
på Idrottsmuseet.**

ALLA HÄLSAS VÄLKOMNA!

Fler än 150 000 villaägare är bättre försäkrade – med vår hjälp

Är du säker på att ditt hus inte har mögel i grunden eller något annat problem som bör åtgärdas? För att kunna slappna av och njuta av ditt boende kan Anticimex Trygghetsavtal vara en bra idé. Fler än 150.000 husägare har valt vårt försäkringspaket med bl.a. försäkring mot äkta hussvamp och självriskeeliminering vid vattenskador. Vi håller helt enkelt koll på ditt hus och hjälper dig om det skulle uppstå några problem. Kan vi hjälpa dig?

Kontakta vårt kontor i Örebro på 019-25 10 60 eller besök anticimex.se om du vill veta mer om Anticimex Trygghetsavtal och sunda miljöer.

Anticimex
ATT FÖREBYGGA OCH SKYDDA

R Ö H N I S C H
women only

VÄLKOMMEN!

ICA Supermarket
City
Kramaren

ALLA DAGAR
7-22

Parken
Brunnsparken

Allt inom lås & järn

Låstjänst

www.lastjanst.net

<p>Örebro Låsaffär Drottninggatan 37 Tel 019-10 5410</p>	<p>Örebro Järnaffär Köpmangatan 48 Tel 019-689 90 90</p>
<p>Kumla Låsaffär Sveavägen 8 Tel 019-57 00 67</p>	<p>Köping Låsaffär Sveavägen 23 Tel 0221-711 20</p>
<p>Lindesberg Låsaffär Köpmangatan 5 Tel 0581-158 05</p>	<p>Västerås Låsaffär Björnövägen 8 Tel 021-18 00 92</p>

"Både ekonomi och prestanda"

NETTOKÖP

Kungsgatan 19. ÖREBRO

Tel 019-13 35 12 www.nettokop.com

Vard. 10-18, Lörd 10-16

Nu finns vi även på Aspholmen
Radiatorvägen 2, tel 019-12 22 90
vard 10-19, lör 10-16, sön 11-16

En paus för alla tillfällen.

Vi har kryssningar till Helsingfors,
Åbo, Tallinn och S:t Petersburg.
Dessutom Gourmetkryssning, Relax-
kryssning och flera olika alternativ på
Konferenskryssningar.

För mer information kontakta Silja Butiken Örebro, Köpmangatan 36,
tel 019-611 60 40, eller Silja Line, tel 08-22 21 40. www.silja.se

SILJA LINE

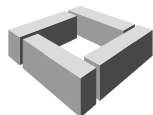
Vi placerar hyresgästen i centrum.

Telefon 019-100 100 • www.asplundsfastigheter.se

asplunds
FASTIGHETER

LÄNSGÅRDEN

– en värd för alla!

Länsgården Fastigheter AB

Telefon 019-602 39 70
e-post: info@lansgarden.se
www.lansgarden.se

STADSKANSLIET

Örebro
www.orebro.se

Än kan jag, sa Totten

trio tryck

www.triotryck.se

REKORD -MAGASINETS Idrottsalbum

1945
VERNER
Hardmo
KUMLA

Som 17-åring Hardmo lust att prova gångsport fick när han på Kumla idrottsplats fick se hur Stålberg gick. Han slängde av kavaj och väst och in på banan klev och följde Kumlas champion lätt så alla häpna blev.

Han lärde gå så fort att konkurrenterna blev "blåa" och ibland Närkestrampens juniorer kom han tvåa och träna upp en stil perfekt så ryktet kom i svang att det gick alltför fort — med andra ord att Hardmo sprang.

I Växjö 43 han gick en SM-tävlan hård i en attack mot norske mästarn Edgar Bruns rekord. Man sagt att Edgar löpt, och det på ganska goda grunder men Hardmo gick och slog hans tid med 4—5 sekunder.

I Kumla stadsfullmäktige en dag blev diskussion om dopet av en gata efter stadens gång-kanon, men namnet Hardmo-gatan antogs efter stort hallå. Där är det väl ej tillåtet att åka — bara gå.

Bak disk i speceriaffär berömd Verner står. Och utav kunder jämt är kö — det är en bod som går! Var veckodag han säljer kaffe, mjöl och vetekrans, var söndag slår han världsrekord på lämplig gång-distans.

Till Dagblads-guldet Hardmo var en prima aspirant, men segern gick till Moras store skid-representant. Men nästa år bör Hardmo få tillräckligt god merit ifall han slår en 30 nya världsrekord i svit.